

Sygn. akt I Ca 297/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Barbara Bojakowska po rozpoznaniu w dniu 07 sierpnia 2013 roku w Sieradzu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko Z. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 31 maja 2013 roku, sygn. akt I Cupr 105/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

„ 1. zasądza od pozwanej Z. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 3.209,41 zł (trzy tysiące dwieście dziewięć złotych czterdzieści jeden groszy) w tym:

- **kwotę 323,60 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 190,58 zł (sto dziewięćdziesiąt złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 323,60 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 193,74 PLN (słownie: sto dziewięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 323,60 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 196,90 zł (sto dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 323,60 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 199,96 zł (sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 323,60 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**

- **kwotę 203,12 zł (dwieście trzy złote dwanaście groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 230,00 zł (dwieście trzydzieści złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 146,54 zł (sto czterdzieści sześć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 140,00 zł (sto czterdzieści złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty,**
- **kwotę 90,57 zł (dziewięćdziesiąt złotych pięćdziesiąt siedem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 2012-09-28 do dnia zapłaty.**

2. zasądza od pozwanej Ż. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 644,75 zł (sześćset czterdzieści cztery złote siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu."

II. zasądza od pozwanej Ż. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Ca 297/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie o sygn. akt I Cupr 105/13, oddalił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko Ż. M. o zapłatę kwoty 3209,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Powyższy wyrok Sądu Rejonowego apelacją zaskarżył pełnomocnik powoda w całości, zarzucając mu

- obrazę przepisów prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 302 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c. w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. poprzez błędną, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz wybiórczą ocenę materiału dowodowego, co miało wpływ na wynik sprawy, wskutek:

a) bezzasadnego przyjęcia na podstawie dowodu z przesłuchania strony pozwanej z wyeliminowaniem dowodu z przesłuchania strony powodowej, że pozwany złożył cedentowi skutecznie oświadczenie woli zmierzające do zakończenia stosunku prawnego, podczas gdy Sąd wobec nieobecności strony powodowej winien albo postanowić o przeprowadzeniu dowodu także z przesłuchania powoda albo dowód z przesłuchania pozwanego pominąć w zupełności, jako mało wiarygodny i nie konfrontowalny na przeprowadzonej rozprawie;

b) błędnej oceny charakteru ostatecznej decyzji skreśleniu pozwanego z listy studentów, która jako dokument urzędowy, potwierdza okoliczność, iż pozwany nie opłacił czesnego za studia, podczas gdy Sąd w postępowaniu cywilnym nie jest uprawniony do kwestionowania okoliczności faktycznych potwierdzonych ostateczną decyzją, co stoi w sprzeczności z art. 244 § 1 k.p.c.;

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 750 k.c. poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu zbyt wąskiej wykładni pojęcia „uregulowane innymi przepisami”, ograniczającej się tylko do doktrynalnej dychotomii „umowy nazwane - nienazwane”, w wyniku której Sąd uznał, że umowa o świadczenie usług edukacyjnych zawarta pomiędzy uczelnią wyższą, a studentem nie jest na tyle wyodrębniona, by wyłączyć stosowanie przepisów o zleceniu, podczas gdy przepisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym pozwalają w całości na rekonstrukcję essentialia negotii tej umowy, a przepis art. 99. ust. 1. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym definiuje treść usług edukacyjnych, co wyłącza możliwość stosowania przepisów o zleceniu;

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 751 pkt 2 kc poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, iż:

a) niepubliczna uczelnia wyższa, o której mowa w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym jest:

- osobą trudniącą się zawodowo czynnościami związanymi z nauką;
- osobą utrzymującą zakład przeznaczony na cel związany z nauką,

podczas gdy zakres zastosowania przepisu art. 751 pkt 2 k.c. przewiduje kryterium podmiotowo - przedmiotowe na zasadzie koniunkcji i o ile uczelnia wyższa prowadzi działalność dydaktyczną, naukową, badawczą itp., o tyle prowadzenie tej działalności

nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r.

o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) na podstawie art. 106 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;

b) pojęcie „roszczenia z tytułu nauki” dotyczy również „nauki” w rozumieniu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27.07.2005 r., podczas gdy ww. ustawa definiuje swoiste pojęcie nauki na potrzeby reżimu szkolnictwa wyższego, co wyłącza stosowanie przepisu art. 751 pkt 2 k.c., jako przepisu ogólnego,

co w konsekwencji doprowadziło do niewłaściwego zastosowania przepisu art. 751 pkt 2 k.c., zamiast przepisu art. 118 in principio k.c.

W oparciu o powyżej sformułowane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3209,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że trafny jest zarzut apelującego, iż Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie oddalając powództwo, niesłusznie zastosował przepisy art. 750 k.c. i art. 751 pkt 2 k.c. zamiast przepisu art. 118 k.c.

Należy zwrócić uwagę, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, w sprawie niniejszej nie znajdował zastosowania dwuletni termin przedawnienia wskazany w art.751 k.c., ponieważ umowa zawarta przez pozwaną z powodem regulująca odpłatność za studia nie jest umową, do której z mocy art.750 k.c. należy stosować przepisy o zleceniu.

Świadczenie przez uczelnie wyższe usług edukacyjnych uregulowane jest w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz.U. z 2012r. Nr 572 ze zm.), która określa wymogi, jakie muszą spełniać podmioty świadczące usługi (uczelnie) i pobierające (studenci), ich główne obowiązki i prawa i samą

treść świadczeń. Elementem stosunku prawnego łączącego uczelnię i studenta są również postanowienia regulaminu studiów. Przepis art.99 ust.1 ustawy przewiduje pobieranie opłat za usługi edukacyjne, a zgodnie z art.160 ust. 3 warunki tej odpłatności określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej. Umowa o warunkach odpłatności za studia powinna zatem obejmować takie zagadnienia jak przedmiot opłat, ich wysokość, zasady i terminy wnoszenia, skutki nieuiszczenia opłat, a zatem kwestie decydujące jedynie o treści tego konkretnego zobowiązania pieniężnego, natomiast samo świadczenie usług edukacyjnych przez uczelnię jest kompleksowo uregulowane w ustawie. Wykluczone jest zastosowanie przepisów o umowie zlecenia na skutek odesłania z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, gdy są one uregulowane odrębnymi przepisami, co dotyczy także przedmiotowej umowy (por. uchwałę SN z dnia 7.05.2009 r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12, oraz wyrok SN z dnia 12.01.2007r, IV CSK 267/06).

Nie może być również w niniejszej sprawie mowy o krótszym, trzyletnim okresie przedawnienia, ponieważ dochodzone świadczenie nie było związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z art.106 ustawy prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Przewidziana w umowie stron możliwość zapłaty czesnego w miesięcznych ratach nie nadaje mu charakteru świadczenia okresowego, ponieważ poszczególne raty składały się na z góry określoną całość obejmującą jeden semestr. To, że czesne jest opłatą za dany semestr czy dany rok studiów nie czyni go świadczeniem okresowym.

Należy zatem podzielić stanowisko apelującego, że roszczenie powoda o zapłatę czesnego podlega ogólnemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia przewidzianego w art. 118 in principio k.c.,

Trzeba również zgodzić się ze skarżącym, że Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie naruszył przepisy **art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 302 k.p.c. , art. 231 k.p.c., art. 244 § 1 k.p.c., gdyż przede wszystkim nie poinformował powoda o zamiarze przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron, a co za tym idzie oparł swoje ustalenia i twierdzenia tylko na zeznaniach strony pozwanej, nie dając możliwości wypowiedzenia się stronie powodowej. Błędnie również, opierając się na tylko zeznaniach pozwanej, ustalił skuteczność wypowiedzenia umowy o świadczenie usług edukacyjnych wbrew postanowieniom umowy**

i nie potwierdzonych jakimkolwiek dowodem w postaci dokumentu, co jest sprzeczne z treścią § 4 tejże umowy, z którego wynika wprost, że student ma prawo do rozwiązania umowy, ale dla skuteczności oświadczenia musi ono zostać złożone na piśmie w dziekanacie uczelni. Natomiast w przypadku dyscyplinarnego skreślenia studentów o zaprzestaniu naliczania czesnego decyduje data decyzji dotyczącej skreślenia. W przedmiotowej sprawie pozwana nie tylko nie przedstawiła dokumentu na piśmie o rozwiązaniu umowy (w dokumentacji przedłożonej przez powoda także nie było takiego dokumentu) , ale także nie zakwestionowała decyzji o skreśleniu jej z listy studentów, co uniemożliwiało , w myśl

art. 244 §1 k.p.c. czynienia ustaleń odmiennych, niż wynikających z treści tego dokumentu.

Uznając wszystkie zarzuty apelującego , Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 505¹² k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok zgodnie z żądaniem pozwu oraz obciążył pozwaną kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 3, § 12 ust. 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. 490) obciążając nimi stronę przegrywającą.

(...)